

hvis Andel i Boet udgør mindst Halvdelen af samme, kunne forlange, at Boet skal afgives til Skifteretten. Hvad Tvangsarvinger er, vide ærede Medlemmer; man forstår derved saadanne Arvinger, hvis Ret Arveladeren ikke kan betage dem, altsaa væsentlig Ægtefælle, Børn og dem, som træde i Børns Sted. Denne Bestemmelse vil altsaa medføre, at dersom der ikke er andre end to Tvangsarvinger, som skulle arve lige meget, vil den ene af dem, hvis Fordring altsaa udgør Halvdelen af Boet, kunne forlange, at Boet skal afgives til Skifteretten. Efter Lovforlaget, saaledes som det foreligger, behøver han ikke at anføre nogen Grund; derfor, vedkommende Arving kan maasse ikke lide Eksekutor, det er nok, at han har ikke Lyft til at have denne Mand til at være Eksekutor, følgelig vil han have ham fjernet og stiller Fordring derom. Det forekommer mig at være uheldigt, det kan ikke gaa an. Paa den ene Side staar Arveladerens Udpegning af denne Mand til Eksekutor, altsaa den Ret, som ligger deri, i Forbindelse med Eksekutors egen Ret og den anden Arvings Ret, og alt dette skulde altsaa efter Lovforlaget vige for den ene Arvings vilkaarlige Paastand om, at Eksekutor skal fjernes. Jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt, eller at det gaar an. — Men jeg tror heller ikke, at det gaar an at tillægge Tvangsarvinger en større Ret lige over for Spørgsmaalet om at faa en Eksekutor fjernet end testamentariske Arvinger, som ikke ere Tvangsarvinger, thi fra det Djeblit, Testator er død, — men naturligtvis ogsaa først fra det Djeblit af — er i Virkeligheden Tvangsarvingens og den ubestridte testamentariske Arvings Ret aldeles lige god; deres Ret gaar kun ud paa at faa Boet retfærdig fordelt, saaledes at de faa deres Krav satte igennem. Det har for enhver Person, der er indsat som Arving i et Testamente, samme Vigtighed at faa Boet opgjort paa behørig Maade, som det har det for Tvangsarvingerne. Jeg ser altsaa ikke, at der er nogen Grund til at udelukke testamentariske Arvinger fra i de Tilfælde, hvor man ellers maatte finde, at der var Grunde til Stede, at forlange, at en Eksekutor skal fjernes. Det er sagt i Nr. 2, at et saadant Forlangende kun kan stilles een Gang under Boets Behandling. Sa, saaledes som Nr. 2 er formuleret, at det

altsaa er en ubetinget Ret, de vedkommende have, vilde det heller ikke kunne tænkes, at det vilde blive forlangt mere end een Gang, thi mere end een Gang kan man jo ikke afsætte Eksekutor. Altsaa, der maa være sigtet til, at der skal eventuelt finde en vis formel Fremgangsmaade Sted for at faa konstateret, at Halvdelen er til Stede og ønsker Eksekutors Fjernelse, gennem Skiftesamling eller i alt Fald gennem Skifteretten, hvis Eksekutor vægrer sig derved.

Dernæst findes der en Bestemmelse under Nr. 3 om, at naar Eksekutor undlader at stille den ham affordrede Sikkerhed, skal han ogsaa kunne forlanges fjernet; og derved indholdes der nærmere Regler i Lovforlagets § 2, som taler om, at Eksekutor skal stille „behørig“ Sikkerhed, naar det forlanges, og det bestemmes saa nærmere, hvor mange Arvinger der skal til, for at forlange dette. Denne Bestemmelse er i og for sig rimelig og billig i Principet; det er rigtigt og billigt, at der maa kunne forlanges Sikkerhedsstillelse, naar Omstændighederne ere saadanne, at der virkelig er Grund dertil, men ogsaa denne Bestemmelse — og maasse denne i Særdeleshed — kan jo benyttes til at chikanere Eksekutor og til at manøvrere ham ud af en Forretning, som han ellers paa en meget god og forstandig Maade vilde kunne udføre. Altsaa blot paa Grund af Nag eller Rid hos en Arving, der ikke er fornøjet med Eksekutors Fremgangsmaade, en Arving, han ikke vil søje, ikke vil give de Forskud, han forlanger, og efter hvis Hoved han ikke særlig vil gaa med Hensyn til Afgørelsen af Maaden, hvorpaa Boet skal behandles, — vil Eksekutor kunne blive chikaneret, ved at der stilles Forlangende om Sikkerhedsstillelse. — Vægten ligger imidlertid paa, hvad man skal forstaa ved „behørig Sikkerhed“, og jeg maa beklage, at Lovforlaget ikke indeholder nogen Besledning til at afgøre dette. Der staar nok i Motiverne, at under Forudsætning af, at man giver Tvangsarvingerne eller Halvdelen af dem Ret til at forlange, at Eksekutor skal vige, maa man ogsaa kunne give dem Ret til at stille en saadan Fordring alternativt med den, at han skal stille en hvilken som helst Sikkerhed. Sa naturligtvis, hvis man vilde gaa saa vidt, hvis det kunde gaa an at gaa saa vidt at give Halvdelen af Arvingerne, af Tvangsarvingerne, en Ret